

Научи ни да се МОЛИМ

Събота следобед

За изучаване през седмицата: Псалми 25:105:5; Колосяни 3:16; Яков 5:13; Псалом 44; Псалом 22; Псалом 13; Псалми 60:1-5.

Стих за запаметяване: „ И когато Той се молеше на едно място, след като свърши молитвата, един от Неговите ученици Му каза: Господи, научи ни да се молим, както и Йоан е научил своите ученици “ (Лука 11:1).

Убеждението, че само спонтанната, незаучена молитва е истинска молитва, изглежда, преобладава сред някои християни. Въпреки това учениците на Исус са особено възнаградени, когато молят Исус да ги научи как да се молят. Бог поставя една молитвена книга, Псалмите, в сърцето на Библията не просто за да ни покаже как са се молили Божиите хора в древните времена, а и за да ни научи как да се молим днес.

От най-ранни векове Псалмите са оформяли молитвите на Божия народ, включително молитвите на Исус (1 Летописи 16:7,9; Неемия 12:8; Матей 27:46; Ефесяни 5:19). През тази

седмица ще разгледаме ролята, която Псалмите играят в подпомагането на Божия народ да измине жизнения си път и да израсне в отношенията си с Бога. Трябва да помним, че псалмите са молитви и като такива са безценни не само заради теологичното си прозрение, но и заради начините, по които могат да обогатят и преобразят нашите индивидуални и общи молитви.

Моленето с помощта на Псалмите е помогнало на много вярващи да установят и поддържат редовен и пълноценен молитвен живот.

Тази седмица ще продължим да разглеждаме Псалмите, особено в контекста на моментите, когато нещата не се случват особено добре за нас.

** Проучете урока от тази седмица, за да се подготвите за съботата, 13 януари.*

Насърчение за употребата на Псалмите в молитва

Прочетете Псалми 105:5; Колосяни 3:16 и Яков 5:13. Какво е мястото на Псалмите в богослужебната опитност на вярващия?

Един простичък начин за употреба на Псалмите в ежедневието е да отделяте време всеки ден за четене на един псалом, започвайки с Псалом 1 и следвайки реда, даден в Псалтира. Друг начин е да прочетете псалмите, които съответстват на вашата настояща ситуация, каквато и да е тя: има псалми на жалеене, псалми на общ плач, благодарствени псалми, химни, псалми на покаяние, псалми на мъдростта (търсещи Божията мъдрост и напътствие), исторически псалми, псалми, съдържащи гняв и разплата, и поклоннически псалми. В течение на това тримесечие ще разгледаме много от тях и ще изучаваме тези Псалми в контекста, в който са се появили.

В такъв случай как да четем Псалмите?

Първо прочетете съответния псалом, впускайки се в просто размишление, и след това се помолете. Размишлението върху псалма включва размисъл върху различните му аспекти: начина, по който псалмистът се обръща към Бога и причините за молитвата. Помислете как вашата ситуация съответства на преживяването на псалмиста и как псалмът може да ви помогне да формулирате своето преживяване. Ще бъдете изумени колко често ще откривате, че сте в синхрон или сте свързани с прочетеното там.

Ако нещо в псалма ви предизвиква, помислете например дали той коригира настоящите ви фалшиви надежди относно нещо, пред което сте изправени. Размишлявайте върху вестта на псалма в светлината на личността и спасителното дело на Христос и дългосрочната надежда, която ни предлага делото на Христос. Както знаем или би трябвало да знаем, винаги е полезно да гледаме на всичко в Библията в светлината на Христос и на кръста.

Също така потърсете нови мотиви за молитва, които псалмът предоставя, и помислете над тяхното значение за вас, за вашата църква и света. Помолете Бога да постави Словото Си в сърцето и ума ви. Ако псалмът отговаря на положението на някой, когото познавате, застъпвайте се в молитва за този човек. Идеята е, че Псалмите обхващат толкова много аспекти от живота и ние можем да бъдем обогатени, когато четем и приемаме в сърцата си това, което те ни казват.

Какво означава „Христовото слово да се вселява във вас богато“ (Колосияни 3:16)? Защо четенето на Библията е първата и най-важна стъпка за това преживяване?

Доверие във време на скръб

Всички християни познават и са преживели периоди на отчаяние и страдание, периоди, когато са се питали какво прави Бог или защо Господ допуска да им се случат тези неща. Самите псалмисти също са преживявали подобни времена. И посредством божествено вдъхновение са записали своите преживявания.

Прочетете Псалом 44 . Какво ни казва той и защо то е актуално за вярващите през всички векове?

Избирателността на псалмите в църковните богослужения често отразява изключителността на настроенията и думите, които изразяваме в нашите общи молитви. Подобна рестриктивност може да е знак за нашата неспособност или притеснение да се занимаваме с тъмните реалности на живота. Въпреки че понякога може да чувстваме, че Бог се отнася несправедливо към нас, когато ни сполети страдание, ние не намираме за уместно да изразяваме мислите си в публично поклонение или дори в лична молитва.

Това нежелание може да ни накара да пропуснем смисъла на поклонението. Неуспехът да изразим честно и открито чувствата и възгледите си пред Бога в молитва често ни оставя в робството на нашите лични емоции. Нещо повече, лишава ни от увереността и доверието в подхода към Бога. Моленето с помощта на Псалмите ни дава увереност, че когато се молим и се покланяме, не се очаква да порицаваме или отричаме своя собствен опит.

Псалом 44 например може да помогне на богомолците да формулират свободно и адекватно своето преживяване на чисто страдание. Молитвата с помощта на псалмите помага на хората да изпитат свободата на словото в молитва. Псалмите ни дават думи, които нито можем да намерим, нито смеем да изречем. „Сърцето ни не се върна назад, нито стъпките ни се отклониха от Твоя път, макар Ти да си ни съкрушил в пусто място и да си ни покрил с мрачна сянка” (Псалми 44:18,19).

Но обърнете внимание как започва Псалом 44. Авторът говори за това как в миналото Бог е направил велики неща за Своя народ. Следователно той изразява доверието си в Бога, а не „на лъка си” (Псалми 44:6).

Въпреки това проблемите все още сполетяват Божия народ. Списъкът с горест и оплакване е дълъг и болезнен. Но и сред всичко това псалмистът вика Бога за избавление, да ни „избави заради милосърдието Си” (Псалми 44:26). Това означава, че дори сред проблемите той познава реалността на Бога и Неговата любов.

Как позоваването на миналите времена, когато Божието присъствие се е чувствало много реално, може да ви помогне да се справите с периодите, когато проблемите ви карат да си мислите, че Бог е далеч?

Псалом на отчаяние

Моленето с помощта на Псалмите постига много повече от това просто да позволи на богомолците свободно да формулират молитвите си. Псалмите ръководят техните преживявания според Божиите стандарти и ги правят по-леки, като предоставят надежда и уверение в Божието присъствие.

Прочетете Псалом 22 . Какво можем да научим от този псалом за доверието в Бога сред съкрушително страдание?

Думите на плач от Псалми 22:1 могат да помогнат на страдащите хора да изразят скръбта и чувството си за самота: „Боже мой, Боже мой, защо си ме оставил? Защо стоиш далеч и не ми помагаш, нито внимаваш в думите на охкането ми?”.

Разбира се, тези думи стават известни сред християните, защото са същите думи, които самият Исус изрича, докато е на кръста, показвайки ни колко централно място в преживяването на Христос заемат Псалмите (вж. Матей 27:46).

И все пак, дори сред страданията и изпитанията намират израз и следните думи: „Ще възвестявам името Ти на братята си; сред събранието ще Те хваля“ (Псалми 22:22).

Иначе казано, въпреки че точно тези чувства може да не съвпадат с настоящата дилема на автора, псалмистът все още изразява вярата си в Бога и заявява, че независимо от всичко, той ще продължава да Го хвали.

Идеята е, че като ни дават думи за молитва, Псалмите ни учат да погледнем отвъд настоящото си положение и чрез вяра да видим времето, когато животът ни ще бъде възстановен чрез Божиата благодат.

Така моленето с помощта на псалмите отвежда богомолците към нови духовни хоризонти. Те им позволяват да изразят своите чувства и разбирания, но хората не са оставени там, където са в момента. Богомолците са доведени да изоставят бремето си от болка, разочарование, гняв и отчаяние пред Бога и да Му се доверят независимо от обстоятелствата.

Придвижването от скръб към възхвала, което виждаме в много псалми, подсказва духовното преобразяване, което вярващите преживяват, щом получат божествена благодат и утеха в молитва.

Как можем да се научим да виждаме отвъд непосредствените си изпитания и по този начин да се доверим на Божиата доброта независимо с какво сблъскаме сега?

От отчаяние към надежда

Вероятно всички сме се сблъскали с периоди, когато Божието присъствие ни се е струвало твърде, твърде далечно. Кой ли в такива моменти не се е питал: Как е възможно да се случва всичко това?

Псалмистите – хора като всички нас – със сигурност са се изправяли пред подобни въпроси. Въпреки че, да, понякога греховете ни са причина за нашите изпитания, друг път те ни се струват толкова несправедливи и ние се чувстваме така, сякаш не заслужаваме онова, с което се сблъскваме в момента. И отново – кой ли не го е преживявал?

Прочетете Псалом 13 . Кои две настроения можете да различите в този псалом? Според вас какво решение е довело до радикалната промяна в цялостната перспектива на псалмиста?

„Ще възвестявам името Ти на братята си; сред събранието ще Те хваля?“ (Псалми 13:1). Отново, кой ли не може да се отъждестви с тези чувства, колкото и погрешни да са те? (Нима Бог забравя някого от нас?)

Следователно Псалом 13 посочва начина да избегнем друга често срещана грешка, а тя е да се фокусираме върху себе си и собствените си проблеми, когато се молим. Този псалом може да преобрази нашата молитва, като ни накара да потвърдим верния и непроменлив характер на Божиите отношения с Неговия народ.

Разбира се, въпреки че псалмът започва с жалеене и оплаквания, той не спира дотук. И това е решаващият момент.

Псалмът ни кара съзнателно да изберем да се доверим на Божията изкупителна сила (Псалми 13:5), така че нашият страх и безпокойство (Псалми 13:1-4) да могат постепенно да отстъпят място на Божието спасение и да започнем да изпитваме промяна от недоволство към хваление, от отчаяние към надежда (Псалми 13:5,6).

Въпреки това простото повторение на думите на Псалмите само с повърхностно разбиране на тяхното значение няма да доведе до автентичното преобразяване, за което те са предназначени. Когато се молим с помощта на Псалмите, трябва да търсим Светия Дух, Който ще ни помогне да действваме по начина, изискван от съответния псалом. Псалмите са Божие Слово, чрез което характерите и действията на вярващите се преобразяват, а не просто информират. По Божията благодат обещанията на Псалмите се проявяват в живота на вярващите. Това значи да позволим на Божието Слово да ни оформи според Господната воля и да ни обедини с Христос, Който изявява съвършено Божията воля и като въплътен Божи Син се моли и с помощта на псалмите.

**Как вашите изпитания могат да ви приближат до Бога?
Защо, ако не внимавате, могат да ви отблъснат от Него?**

О, възстанови ни отново

Прочетете Псалми 60:1-5. Според вас за какви случаи този псалом би бил подходяща молитва? Как можем да се възползваме от псалмите на скръб дори в радостните периоди на живота си?

Скръбните псалми обикновено се разбират като молитви на хора, преживяващи периоди на изпитания, независимо дали са физически, психологически или духовни. Или пък и трите заедно.

Това обаче не означава, че трябва да избягваме тези псалми дори в добри времена. Понякога може да има пълно разминаване между думите на псалма и настоящото преживяване на богомолеца. Но отново потвърждаваме, че псалмите на скръб могат да бъдат полезни за богомолците, които не са в беда.

Първо, те могат да ни накарат да осъзнаем, че страданието е част от общото човешко преживяване и че се случва както на праведните, така и на нечестивите. Псалмите ни уверяват, че Бог владее положението и дава сила и решения във време на беда. Дори в този псалом, дори сред бедата („Потресъл си земята“, Псалми 60:2), псалмистът показва своята върховна надежда за Божието избавление.

Второ, скръбните псалми ни учат на състрадание към страдащите. Когато изразяваме щастието и благодарността си към Бога, особено публично, трябва да имаме предвид и лишените от щастие. Разбира се, в момента може ние да сме много добре, но кой ли не е заобиколен от хора, които страдат тежко? Молитвата с помощта на такива псалми може да ни

помогне да не забравяме онези, които преминават през трудни времена. Псалмите трябва да предизвикват у нас състрадание и желание да служим на страдащите, както е правил Исус.

„Този свят е един огромен лазарет, но Христос дойде, за да изцели болните, да прогласи освобождение на пленниците на Сатана. Сам по Себе Си Той е здраве и сила. Придава живота Си на болните, страдащите, обладаните от демони. Той не отблъсква никой, който отива, за да получи Неговата изцеляваща сила. Знае, че онези, които Го молят за помощ, сами са си навлекли болестта; но не отказва да ги изцели. И когато добродетелта от Христос влиза в тези бедни души, те биват убедени за грях и мнозина биват изцелени от духовната си болест, както и от физическите си страдания. Евангелието все още притежава същата сила и защо днес да не станем свидетели на същите резултати?“ (Уайт, Е. Съвети към домоуправителите. Стр. 24, 25 – англ. изд.).

В момента имате ли познат, който се нуждае не само от вашите молитви, но и от вашето подкрепящо докосване?

Разширено изучаване: Прочетете главата „Поезия и песен“ от кн. „Възпитание“ на Елън Уайт. Каква е връзката между молитвата и песента според тези боговдъхновени текстове?

Елън Уайт описва Давидовите псалми на покаяние (например Псалом 51) като израз на неговата душа и молитви, илюстриращи естеството на истинската скръб за греха (вж. Пътят към Христос. Стр. 24, 25 – англ. изд.). Тя насърчава вярващите да запаметяват текстове от Псалмите като средство за насърчаване на усещането за Божието присъствие в живота си и подчертава практиката на Исус да издига гласа Си с псалми, когато се сблъска с изкушения и угнетяващ страх. Тя също така отбелязва: „Колко често чрез думите на свещените песни в душата се разпечатват извори на покаяние и вяра, на надежда, любов и радост! (...) Наистина много песни са молитви“ (Възпитание. Стр. 162-168 – англ. изд.).

Когато се молим и пеем Псалмите, ние приемаме упоритостта, дръзновението, смелостта и надеждата на псалмистите. Те ни насърчават да продължим своето духовно пътуване и ни утешават, че не сме сами. И други хора като нас са преминавали през мрачни периоди и въпреки това са триумфирали чрез Божията благодат. В същото време Псалмите ни помагат да зърнем пламенното застъпничество на Христос за нас, тъй като Той винаги живее, за да ходатайства за нас (Евреи 7:25).

Използването на Псалмите в молитва и поклонение кара общността от вярващи да осъзнае пълния набор от човешки опит и учи богомолците да се ангажират с различните аспекти на това преживяване в поклонението. Псалмите са богочовешки молитви и песни. Поради тази причина включването им последователно в богослужението води общността на вярващите до сърцевината на Божията воля и могъщата изцелителна благодат.

Въпроси за разискване:

- 1. Защо спонтанната, незаучена молитва не е единственият начин за молитва? Как нашият молитвен живот може да се възползва от Псалмите, библейските молитви?**
- 2. Как Псалмите могат да обогатят нашето молитвено преживяване като общност? Обсъдете някои практични начини, по които вашата местна църква може да насърчи употребата на Псалмите в своите богослужения.**
- 3. Какво разкриват Псалмите за сложността на човешкото поклонническо пътуване на вярата и за силата на Божията изцелителна благодат?**

Тази събота, 13.01.2024 г. , ще се молим за църкви „София – Солунска А“ с групата в гара Елин Пелин и „София – Факултета“ с групите в кв. Ботунец и гр. Бухово.

Разказ

Викът на сърцето на Радостин

От Андрю Макчесни

Радостин не харесвал начина си на живот. Приятелите му имали лошо влияние върху него. Започнал да се занимава с наркотици и дребни престъпления. Сърцето му постоянно викало: „Искам да се променя, искам да се променя, искам да се променя.“

Когато възмъжал, Радостин се оженил и му се родили двама сина. Времената били трудни и той напуснал родната си България, за да търси работа. Намерил нови приятели, докато работел в Западна Европа. Копнеел за истината. Искало му се новите му приятели да му покажат истината. Постоянно си задавал въпроса: „Възможно ли е хора, които познават истината, да ме намерят?“

След известно време се преместил на друго място в търсене на по-добра работа. Само след шест седмици стигнал до дъното. Живее в малка стая, без никакви пари и храна. Бил много гладен.

Една нощ в отчаянието си извикал към Бога.

„Господи, помогни ми – помолил се той за пръв път в живота си. – Изпрати ми някой.“

Сутринта някой почукал на вратата му. Бил мъж в костюм. В ръката си държал Библия. Радостин разбрал, че Бог му е изпратил този човек в отговор на молитвата му.

Мъжът на име Павел му донесъл храна. Поканил го на църква. Радостин отишъл там и останал удивен. Никога преди не бил влизал в място за поклонение, където да усеща Божиата любов. Останал трогнат и заплакал.

След завръщането си в България многократно разказал на семейството си как се е срещнал с Бога и как е преживял Неговата любов в църквата на Павел. Копнеел да се завърне там, но не бил сигурен дали съпругата му ще се съгласи да

тръгне. Също като него, тя била възпитана в друга световна религия.

Той се помолил: „Господи, ако е Твоята воля, ако си Бог, помогни ми. Ако църквата на Павел е Твоята истинска църква, изпрати ме заедно със семейството ми там. Искам да променя живота си изцяло.“

Един ден съпругата на Радостин внезапно обявила: „Не искам да живея в България. Искам да живея в града, където е църквата на Павел.“

Когато чул тези думи, Радостин разбрал, че Божията воля е той да се премести заедно със семейството си. Разбрал също така, че съпругата му също желае да опознае Бога. Семейството заминало. Сега Радостин е активен член на Църквата на адвентистите от седмия ден и всяка събота посещава църквата на Павел.

Времената все още са трудни, но той не изпитва вече безпокойство. „Не се молим Бог да ни даде всичко, а молитвата ни е да пази от злото – разказа той пред „Адвентна мисия“. – Молим го да ни помогне да издържим на изпитанията.“

Радостин не се съмнява, че Бог чува молитвите му. „Не бях добър човек в младежките си години, но благодаря на Бога за това, че промени сърцето ми!“

Благодарим Ви за подкрепата Ви за „Адвентна мисия“, чиито Центрове за глобална мисия помагат на хората да разберат как да споделят по най-добрия начин добрата вест за спасение със скъпоценни души от други световни религии. За повече информация посетете globalmissioncenters.org.